

РЕШЕНИЕ

№ 76

гр. Севлиево, 27.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЕВЛИЕВО в публично заседание на седми юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Станислав Ив. Цветков

при участието на секретаря Рефузе Як. Османова
като разгледа докладваното от Станислав Ив. Цветков Административно наказателно дело № 20224230200130 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Жалбоподателят Д. КР. К. от гр.Севлиево е обжалвал наказателно постановление № 05 от 08.02.2022 г. на Директора на РИОСВ гр.В.Търново, с което за извършено нарушение по чл.128б, ал.1 във вр. с чл.31, ал.14 и на осн. чл.130, ал.4 във вр. с чл.128б, ал.1 от Закона за биологичното разнообразие / ЗБР / му е наложено наказание глоба в размер на 800.00лв.В жалбата се твърди, че НП е неправилно, незаконосъобразно и издадено при нарушение на материалния и процесуалния закон, в подкрепа на което се излагат подробно развити в същата съображения.

ИСКАНЕТО е съдът да отмени изцяло наказателното постановление.

Ответникът по жалбата – Директор на РИОСВ гр.В.Търново, редовно призован, се явява представител при разглеждане на делото и прави искане жалбата да се остави без последствия и наказателното постановление да се потвърди.

По делото се събраха писмени и гласни доказателства, от съвкупната преценка на които съдът установи следната фактическа обстановка:

С Решение № ВТ-17-ОС/2020 г. на директора на РИОСВ – В.Търново за преценяване на вероятната степен на въздействие върху защитени зони, било съгласувано инвестиционно предложение „Къща за гости с барбекю – основно и допълващо застрояване в ПИ № 063031 в землището на с.Стоките, общ.Севлиево“ с възложител жалб.К..За горепосоченият имот била проведена процедура за преценяване на вероятната степен на въздействие върху защитени зони, приключила с Решение № 06/С-ОС/2011 г. на Директора на РИОСВ В.Търново за съгласуване на ИП „Изграждане на къща за гости, басейн и барбекю“.Посоченото по-горе ИП, с което се предвиждало изграждане на втора къща за гости, обособяване на летен бар с барбекю и обслужващи постройки, се явявало разширение на съгласуваното през 2011 г.Въпросните административни процедури били проведени, тъй като ПИ № 063031 попадал в границите на защитена зона BG0001493 „Централен Балкан – буфер“ за опазване на природните местообитания и дивата флора и фауна, обявена със Заповед № РД-272/31.03.2021 г. на министъра на околната среда и водите.В Решение № ВТ-17-ОС/2020 г., което не било оспорено и влязло в законна сила било посочено, че „При констатиране на неизпълнение на условията, изискванията и мерките, посочени в него,

виновните лица носят административно-наказателна отговорност по чл.128б от ЗБР“.В същото решение били поставени четири условия, касаещи реализацията на инвестиционното предложение и експлоатацията на предвидените обекти.На 17.09.2021 г. свид.СВ. Н. СТ. – главен експерт, свид.Т. Н. СТ. и свид.Б.Х. Р.-Ч. – старши експерти в РИОСВ В.Търново, извършили планова проверка на посоченото по-горе инвестиционно предложение, находящо се в посоченият по-горе поземлен имот, в землището на с.Стоките, общ.Севлиево и стопанисван от жалб.К..Проверката била извършена във връзка с последващ контрол на посоченото по-горе решение.Проверката била извършена в присъствието на жалб.К., а за резултатите от нея бил съставен Констативен протокол № БР-СС-14 от същата дата – 17.09.2021 г.Освен останалите констатации в същият е отразено, че по условие 3 при обхода се установило, че се изгражда зид от камък в ниската част на левия бряг на дерето, преминаващо западно от имота в ПИ № 063009, с цел да се обособи площадка за монтиране на модулна пречиствателна станция, която да пречиства битово-фекалните води, образуващи се в строящата се къща за гости.От РИОСВ В.Търново няма издадено разрешение за процедиране на ЛПСОВ.От БДДР – Плевен няма издадено разрешително за ползване на воден обект цза заустване на отпадъчни води в повърхностни води.Не се спазват и разпоредбите на чл.143 от Закона за водите и за което ще бъде дадено предписание за преустановяване и премахване на строежа в бреговата част на дерето.В заключение е отразено, че е установено нарушение на условие 3, тъй като се извършва изграждане на съоръжение извън границите на имота, предмет на ИП / ПИ № 063031 /.В протокола като обяснения от страна на жалб.К. е вписано, че възразява.На място били изготвени и фотоснимки, представляващи неразделна част от протокола.Така изготвеният протокол бил подписан от проверяващите и жалб.Д. КР. К..

За резултатите от извършената проверка РИОСВ В.Търново сезирало БДДР гр.Плевен.В отговор на постъпилият сигнал, от страна на експерти на БДДР, на 27.10.2021 г. била извършена проверка на място в присъствието на жалб.К. и екологът на община Севлиево.За резултата от извършената проверка бил съставен констативен протокол.С писмо изх. № КД-08-463 /3/ от 25.01.2022 г. кмета на Община Севлиево, директора на РИОСВ В.Търново и началника на РДНСК Габрово, били уведомени, че при оглед на воде обект – дере, преминаващо покрай източната регулационна граница на имота се установило наличие на изградена масивна стена от зидан камък на разтвор.Същата е с П-образна форма, отворена към имота и е с приблизителни размери: дължина 12,0м, ширина 3,0 м. и височина 2,50 м.В кухнята, образувана към имота не са изпълнени земни работи по запълването, както и не са налични проводи и съоръжения.Видно на място стената е изградена между източната имотна граница на имот ПИ 063061 и дерето.За водния обект – дере към момента не е отреден имот.Леглото на дерето попада в два съседни имота № 063037 – пасище, мера – общинска собственост и имот № 063036 – собственост на Д.К..Същият не представя документи, касаещи изграждането на стената.Въз основа на представената скица № Ф 02569/07.01.2020 г. на общинска поземлена комисия гр.Севлиево и огледа на място, може да се направи заключение, че извършеното строителство на цитираната по-горе стена попада в общински имот № 063037 – пасище, мера.Строителството на стената е извършено от Д.К., като в момента на проверката същият не представи документи за изграждането на съоръжението.

На 13.12.2021 г. свид.СВ. Н. СТ., свид.Т. Н. СТ. и свид.Б.Х. Р.-Ч. извършили на място извънредна проверка.След като приключили с нея, и на същата дата 13.12.2021 год., свид.СВ. Н. СТ. в присъствието на свид.Б.Х. Р.-Ч. и свид.Т. Н. СТ., съставил против жалбоподателя Д. КР. К. от гр.Севлиево, ж.к.“****, ЕГН ****”, Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 56, в който като дата на извършване на нарушението е посочена 17.09.2021 г., а като място на извършването му – имот с номер 063037, землище на с.Стоките, общ.Севлиево.Като описание на нарушението и обстоятелствата, при които нарушението е било извършено в АУАН е посочено следното.С Решение № ВТ-17-ОС/2020 г. на директора на РИОСВ В.Търново за преценяване на вероятната степен на въздействие върху защитени зони, е съгласувано инвестиционно предложение / ИП / „Къща за гости с барбекю – основно и допълващо застрояване в ПИ № 063031, в землището на с.Стоките, общ.Севлиево“ с възложител Д. КР. К..За същият имот е проведена процедура за преценяване на вероятната степен на въздействие върху защитени зони, приключила с Решение № 06/С-ОС/2011 г. на директора на РИОСВ за съгласуване на ИП „Изграждане на къща за гости, басейн и барбекю“.Горното ИП, с което се предвижда изграждане на втора къща за гости, обособяване на летен бар с барбекю и обслужващи постройки се явява разширение на съгласуваното през 2011 г.Горните административни

процедури са проведени, тъй като ПИ № 063031 в землището на с.Стоките попада в границите на защитена зона BG0001493 „Централен Балкан – буфер“ за опазване на природните местообитания и дивата флора и фауна, обявена със Заповед № РД-272/31.03.2021 г. на министъра на околната среда и водите /ДВ,бр.46/01.06.2021 г./.

С придружително писмо с изх. № 1527/7/ от 24.08.2020 г. е получено Решение № ВТ-17-ОС/2020 г., като в него е посочено, че „При констатиране на неизпълнение на условията, изискванията и мерките, посочени в него, виновните лица носят административно-наказателна отговорност по чл.128б от ЗБР“.Решение № ВТ-17-ОС/2020 г. е публикувано на сайта на РИОСВ – В.Търново на 24.08.2020 г., не е оспорвано и е влязло в законна сила на 08.09.2020 г.

В Решение № ВТ-17-ОС/2020 г. са поставени четири условия, касаещи реализацията на инвестиционното предложение и експлоатацията на предвидените обекти.

През 2021 г. е извършена планова проверка от експерти на РИОСВ – В.Търново, в присъствие на възложителя на ИП, във връзка с последващ контрол на изпълнението на включените в решението условия, съгласно чл.32, ал.2, т.1 от Наредба за условията и реда за извършване на оценка за съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите за опазване на защитените зони / Наредбата за ОС /.При проверката на място, отразена в Констативен протокол № БР-СС-14/17.09.2021 г. се констатира неизпълнение на условие 3 от Решение № ВТ-17-ОС/2020 г., което се изразява в следното:

При обхода на терен се установи, че се изгражда зид /или стена/ от камък в ниската част на левия бряг на дерето, преминаващо източно от имот № 063031, в имот с номер 063037 /стар номер 063009/, с цел да се обособи площадка за монтиране на модулна пречиствателна станция, която да пречиства битово-фекалните води, образуващи се в строящата се къща за гости.От РИОСВ – В.Търново няма издадено разрешение за процедиране на ЛПСОВ.От БДДР – Плевен няма издадено разрешително за ползване на воден обект за заустване на отпадъчни води в повърхностен воден обект.Не се спазват и разпоредбите на чл.143 от Закона за водите.

Установеното е неизпълнение на условие 3, което гласи: „Да не се допуска, разрешава и извършва премахване на растителност и поставяне на преместваеми съоръжения, постройки и други архитектурни елементи извън границите на имота, предмет на ИП, с цел предотвратяване на негативни въздействия върху изброените в мотивите местообитания и видове“, тъй като се извършва изграждане на съоръжение извън границите на имот № 063031, предмет на ИП.

След извършена проверка от експерти на Басейнова дирекция „Дунавски район“ и община Севлиево, сезирана от РИОСВ В.Търново, описана в писмо с изх. № КД-08-463/1/ от 05.11.2021 г. е установено наличие на изградена масивна стена от зидан камък.Стената с дългата си страна е успоредна на оста на дерето и източната имотна граница.Същата е изпълнена в левия стръмен скат на дерето.Видно на място стената е изградена между източната имотна граница на имот № 063031 и дерето.Въз основа на представената скица № Ф 02569/07.01.2020 г. на общинска поземлена комисия гр.Севлиево и огледа на място, може да се направи заключение, че извършеното строителство на цитираната по-горе стена попада в общински имот № 063037.

Описаното в писмото на Басейнова дирекция „Дунавски район“ подкрепя горните констатации за неизпълнение на условие 3.

Предвид гореизложеното, изграждането на стена от зидан камък в имот с номер 063037 /стар номер 063009/, землище на с.Стоките, общ.Севлиево, представлява нарушение на условието в т.3 от Решение № ВТ-17-ОС/2020 г., което е нарушение на чл.128б, ал.1 от Закона за биологичното разнообразие във вр. с чл.31, ал.14 от ЗБР в частта „В случаите по ал.7... условията...в решението на компетентния орган са задължителни за възложителя на инвестиционното предложение, плана, проекта или програмата и за съответните компетентни органи по тяхното одобряване съгласно други закони“.

Като законови разпоредби, които са били нарушени, в АУАН са посочени чл.128б, ал.1 във вр. с чл.31, ал.14 от ЗБР в частта „В случаите по ал.7... условията...в решението на компетентния орган са задължителни за възложителя на инвестиционното предложение, плана, проекта или програмата и за съответните компетентни органи по тяхното одобряване съгласно други закони“.

При съставяне на АУАН и след запознаване със съдържанието му жалбоподателят е

вписал, че възразява. Възразения от негова страна са депозираны в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН.

В писмените възразения, жалб.К. заявява, че не е съгласен с фактическите констатации в акта и направените въз основа на тях правни изводи. Твърди, че не е нарушил по никакъв начин условията, визирани в Решение № ВТ-17-ОС/2020 г. Описаната в акта стена от зидан камък била каменен зид, който бил изграден преди много повече от 30 години. Възрастта на зида била очевидна и от използваните материали – стар камък и начина на изграждането му. Жалбоподателят отрича да е извършвал строителни дейности, да е изграждал или доизграждал зида. Твърди, че само бил почистил мястото и с тези си действия не бил увредил дерето или биоразнообразието в него. Алтернативно се твърди, че стореното разкрива безелите на маловажния случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН и моли същият да бъде приложен.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление на Директора на РИОСВ – Велико Търново с № 05 от 08.02.2022 г. Същото е издадено против Д. КР. К., ЕГН *****, от гр. Севлиево, ж.к. ****. Същото е издадено за това, че от жалб.К. е извършено следното:

На 17.09.2021 г. е установено изграждане на стена от зидан камък в поземлен имот /ПИ/ с номер 063037 /стар номер 063009/, землище на с. Стоките, общ. Севлиево, което представлява неизпълнение на условието в т.3 от Решение № ВТ-17-ОС/2020 г. и нарушение на чл.128б, ал.1 във вр. с чл.31, ал.14 от ЗБР в частта „В случаите по ал.7... условията... в решението на компетентния орган са задължителни за възложителя на инвестиционното предложение, плана, проекта или програмата и за съответните компетентни органи по тяхното одобряване съгласно други закони“.

С Решение № ВТ-17-ОС/2020 г. на директора на РИОСВ В. Търново за преценяване на вероятната степен на въздействие върху защитени зони, е съгласувано инвестиционно предложение / ИП / „Къща за гости с барбекю – основно и допълващо застрояване в ПИ № 063031, в землището на с. Стоките, общ. Севлиево“ с възложител Д. КР. К..

За същият имот е проведена процедура за преценяване на вероятната степен на въздействие върху защитени зони, приключила с Решение № 06/С-ОС/2011 г. на директора на РИОСВ за съгласуване на ИП „Изграждане на къща за гости, басейн и барбекю“. Горното ИП, с което се предвижда изграждане на втора къща за гости, обособяване на летен бар с барбекю и обслужващи постройки се явява разширение на съгласуваното през 2011 г.

Горните административни процедури са проведени, тъй като ПИ № 063031 в землището на с. Стоките попада в границите на защитена зона BG0001493 „Централен Балкан – буфер“ за опазване на природните местообитания и дивата флора и фауна, обявена със Заповед № РД-272/31.03.2021 г. на министъра на околната среда и водите /ДВ, бр.46/01.06.2021 г./.

С придружително писмо с изх. № 1527/7/ от 24.08.2020 г. е получено Решение № ВТ-17-ОС/2020 г., като в него е посочено, че „При констатиране на неизпълнение на условията, изискванията и мерките, посочени в него, виновните лица носят административно-наказателна отговорност по чл.128б от ЗБР“. Решение № ВТ-17-ОС/2020 г. е публикувано на сайта на РИОСВ – В. Търново на 24.08.2020 г., не е оспорвано и е влязло в законна сила на 08.09.2020 г.

В Решение № ВТ-17-ОС/2020 г. са поставени четири условия, касаещи реализацията на инвестиционното предложение и експлоатацията на предвидените обекти.

През 2021 г. е извършена планова проверка от експерти на РИОСВ – В. Търново, в присъствие на възложителя на ИП, във връзка с последващ контрол на изпълнението на включените в решението условия, съгласно чл.32, ал.2, т.1 от Наредба за условията и реда за извършване на оценка за съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите за опазване на защитените зони / Наредбата за ОС /. При проверката на място, отразена в Констативен протокол № БР-СС-14/17.09.2021 г. се констатира неизпълнение на условието в т.3 от Решение № ВТ-17-ОС/2020 г., което се изразява в следното:

При обхода на терен се установи, че се изгражда зид /или стена/ от камък в ниската част на левия бряг на дерето, преминаващо източно от имот № 063031, в имот с номер 063037 /стар номер 063009/, с цел да се обособи площадка за монтиране на модулна пречиствателна станция, която да пречиства битово-фекалните води, образуващи се в строящата се къща за гости. От РИОСВ – В. Търново няма издадено разрешение за

процедиране на локална пречиствателна станция за отпадъчни води. От БДДР – Плевен няма издадено разрешително за ползване на воден обект за заустване на отпадъчни води в повърхностен воден обект. Не се спазват и разпоредбите на чл.143 от Закона за водите.

Установеното е неизпълнение на условието в т.3 от цитираното по-горе решение, което гласи: „Да не се допуска, разрешава и извършва премахване на растителност и поставяне на преместваеми съоръжения, постройки и други архитектурни елементи извън границите на имота, предмет на ИП, с цел предотвратяване на негативни въздействия върху изброените в мотивите местообитания и видове“, тъй като се извършва изграждане на съоръжение извън границите на имот № 063031, предмет на ИП.

След извършена проверка от експерти на Басейнова дирекция „Дунавски район“ и община Севлиево, сезирана от РИОСВ В.Търново, описана в писмо с изх. № КД-08-463/1/ от 05.11.2021 г. е установено наличие на изградена масивна стена от зидан камък. Стената с дългата си страна е успоредна на оста на дерето и източната имотна граница. Същата е изпълнена в левия стръмен скат на дерето. Видно на място стената е изградена между източната имотна граница на имот № 063031 и дерето. Въз основа на представената скица № Ф 02569/07.01.2020 г. на общинска поземлена комисия гр.Севлиево и огледа на място, може да се направи заключение, че извършеното строителство на цитираната по-горе стена попада в общински имот № 063037.

Описаното в писмото на Басейнова дирекция „Дунавски район“ подкрепя горните констатации за неизпълнение на условие 3.

Предвид гореизложеното, изграждането на стена от зидан камък в имот с номер 063037 /стар номер 063009/, землище на с.Стоките, общ.Севлиево, представлява нарушение на условието в т.3 от Решение № ВТ-17-ОС/2020 г., което е нарушение на чл.128б, ал.1 от Закона за биологичното разнообразие във вр. с чл.31, ал.14 от ЗБР в частта „В случаите по ал.7... условията...в решението на компетентния орган са задължителни за възложителя на инвестиционното предложение, плана, проекта или програмата и за съответните компетентни органи по тяхното одобряване съгласно други закони“.

АУАН е съставен в присъствието на нарушителя и е подписан, като същият е посочил, че възразява. В законоустановеният срок по чл.44, ал.1 от ЗАНН са постъпили писмени възражения, в които е изразено несъгласие с фактическите констатации в акта и направените въз основа на тях правни изводи. Твърди се, че описаната в АУАН масивна стена от зидан камък е каменен зид, който е бил изграден преди много повече от 30 години, което е видно и от използваните материали – стар камък и начина на изграждане. Отделно от това нарушителят заявява, че не е извършвал никакви строителни дейности и не е изграждал или доизграждал зида.

АНО е приел постъпилите възражения за неоснователни и недоказани със следните мотиви:

1. По време на осъществената проверка на 17.09.2021 г. е установено реално извършване на строително-монтажни работи по каменния зид от двама работници и разположен улей за изливане на бетон или друг материал за зидане. Направен е снимков материал /снимки 3 и 4/, който е приложен към КП № БР-СС-14/17.09.2021 г. и подписан от нарушителя, което опровергава твърдението му, че не е извършвал никакви строителни дейности и не е изграждал или доизграждал зида. На снимки 3 и 4 ясно са видни работниците в момент на извършване на строителни работи и улея за материала за зидане. Виден е и пряко положеният материал за зидане върху най-горния ред камъни.

2. От снимка № 3 към КП № БР-СС-14/17.09.2021 г. е видимо, че част от източната стена и цялата северна стена на зида все още не са изградени. При последваща проверка на 13.12.2021 г. е установено и заснето, че тези стени са изцяло изградени, т.е. зидът е завършен.

3. При проверка през 2020 г., описана в КП № БР-СС-19/15.09.2020 г. от двама служители на РИОСВ – В.Търново е установено, че част от земните и скални маси от изкопните дейности при изграждането на къщата за гости в съседство са свлечени във водното течение/дере. При този оглед не е установено наличие на зид или какъвто и да е каменен градеж, което е свидетелство, че изграждането на зида е започнало след месец септември 2020 г.

4. За наличието на зид на възраст повече от 30 г. на конкретното място, няма сериозно логическо обяснение. Зидът не е свързан структурно с близко разположения мост на дерето и неговата форма на тераса не насочва към задоволителен отговор за

функционалното му предназначение през тези 30 г. Противно на това, посоченият за сравнение от самия нарушител стар зид около водовземна шахта и праг по-нагоре на същото водно течение, показва видими разлики във вида и състоянието на „стар зид“: друг вид зидария, форма на камъните и плътно мъхово покритие. Използването на стари камъни, не е валиден аргумент, тъй като това не създава технически пречки и възможност за ново строителство със стари материали.

Гореописаното нарушение не съставлява маловажен случай по смисъла на чл.28, б.„а“ от ЗАНН, най-вече поради факта, че ПИ номер 063037 /стар номер 063009/ в землището на с.Стоките, в който е установено изграждането на стена от зидан камък, попада в границите на защитена зона BG0001493 „Централен Балкан – буфер“ за опазване на природните местообитания и дивата флора и фауна, обявена със Заповед № РД-272/31.03.2021 г. на министъра на околната среда и водите /ДВ,бр.46/01.06.2021 г./.

„Натура 2000“ е мрежа от основни места за размножаване и почивка на редки и застрашени видове, както и на някои редки типове естествени местообитания, които са защитени сами по себе си. Тя обхваща 27 държави от ЕС, както на сушата, така и в морето. Целта на мрежата е да гарантира дългосрочното оцеляване на най-ценните и застрашени видове и местообитания в Европа, изброени както в Директивата за птиците, така и в Директивата за местообитанията.

Постановеното условие в Решение № ВТ-17-ОС/2020 г. на директора на РИОСВ – В.Търново не е самоцел, а същото е дадено, за да се предотврати негативното въздействие върху местообитанията и видовете, предмет на опазване в защитена зона BG0001493 „Централен Балкан – буфер“ за опазване на природните местообитания и дивата флора и фауна, обявена със Заповед № РД-272/31.03.2021 г. на министъра на околната среда и водите /ДВ,бр.46/01.06.2021 г./.

За степента на обществената опасност на конкретното нарушение следва да се изхожда и от високата стойност на засяганите обществени интереси при извършване на подобно нарушение. Мотиви за неприлагането на института на маловажния случай и значимостта на охраняваните от БЗР обществени отношения се разкриват и в Решение № 14/12.10.2021 г. на Конституционния съд на Република България, съгласно което биоразнообразието е от огромно значение за икономическото и социално развитие на човечеството. Нарастващото признание в света на биоразнообразието като висша ценност, както за настоящите, така и за бъдещите поколения, е в основата на създаването и непрекъснатото развитие на стабилна и засилена правна защита на биоразнообразието и устойчивите екосистемни услуги на международно, регионално и национално ниво. БЗР има решаваща роля за изграждането на национална система за осигуряване на предпазни мерки и стимули, целящи избягването на негативното въздействие върху околната среда от човешката дейност, което е важен приоритет в условията на изключителен натиск върху околната среда, включително големите загуби на биологично разнообразие през последните десетилетия.

За Д.К. това е първо по вида си нарушение, поради което глоба в размер на 800.00 лв. е справедлива, отговаря на тежестта на нарушението и с нея биха се осъществили в достатъчна степен целите на наказанието, предвидени в чл.12 от ЗАНН.

Въз основа на гореизложеното административно-наказващият орган / АНО / е счел, че същото съставлява нарушение на чл.128б, ал.1 във вр. с чл.31, ал.14 от ЗБР „В случаите по ал.7... условията...в решението на компетентния орган са задължителни за възложителя на инвестиционното предложение, плана, проекта или програмата и за съответните компетентни органи по тяхното одобряване съгласно други закони“. На осн. чл.130, ал.4 и съгласно чл.128б, ал.1 от ЗБР, АНО е наложил на жалб.К. глоба в размер на 800.00 лева.

Гореизложената фактическа обстановка съдът намира за установена от показанията на свидетелите СВ. Н. СТ., Б.Х. Р-Ч., Т. Н. СТ., М.И.А., К.Н. К. и М.А.Ф. и писмените доказателства – НП № 05/08.02.2022 г.; пощенски плик; възражения от Д.К.; АУАН № 56/13.12.2021 г.; товарителница на „Еконт“ № 5300373835281; електронно изявление № D2083079657/22.03.2022 г.; обратна разписка № 1050524152784 от 10.03.2022 г.; писмо изх. № 1527 (18)/ 09.02.2022 г.; КП № БР-СС-14 от 17.09.2021 г.; снимков материал от л. 20 до л. 31; КП № БР-СС-19 от 15.09.2020 г.; Решение № ВТ17-ОС/ 2020 г.; обратна разписка № 105332729215; заповед № РД-688/30.06.2021 г.; заповед № РД-681/ 30.06.2021 г.; писмо с изх. с № КД-08-463 (3) от 25.1.2022 г.; КП от 24.03.2022 г. и кадастрална карта за поземлен имот с идентификатор 169417.63.36.

С оглед изяснява обстоятелствата по делото в пълнота и доколкото по делото са необходими специални знания от областта на геодезията, съдът допусна и изслуша съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещото лице инж.СВ. ХР. Б..Заклучението на вещото лице не се оспорва от страните по делото и се приема от съда за мотивирано и законосъобразно.От същото се установява, че по данните от направените измервания и извадка в цифров вид от КККР за района на процесните имоти, получена от КАИС вещото лице е съставило комбинирана скица, показана на приложение № 1 към експертизата.Общата дължина на подпорната стена по данните от геод.заснемане е 19,6 м., височината ѝ в нейната най-висока част е 3,8 м., а дебелината на зида при короната – от 0,6 до 0,8 м.На чертежа на приложението се вижда, че изградената каменна подпорна стена попада в два имота от КК.Това са имоти с идентификатори 69417.63.36 и 69417.63.37.Имот с идентификатор 69417.63.36 с начин на трайно ползване „Пасище“ е имот по чл.19 от ЗСПЗЗ, предоставен за стопанисване на Община Севлиево.Имот 69417.63.37 е земеделска земя с начин на трайно ползване „пасище“.По данните от кадастралния регистър /КР/ имотът е частна собственост на жалб.К..Правото на собственост в КР е регистрирано въз основа на НА № 149, том VII, рег. № 2255, дело № 1227/02.09.2021 г.

В КР на кадастралната карта за имот с идентификатор 69417.63.37 е регистриран факта, че имотът е образуван от имот с идентификатор 063009.На приложение 2 към експертизата е начертана извадка от КВС за района на процесните имоти.Като се сравнят графиките на приложение 1 и приложение 2 се вижда, че имот с идентификатор 063009 /9 от КВС на приложение 2/ е разделен на два имота: 063037 / 69417.63.37 в КК / и 063036 / 69417.63.36 в КК, собственост на жалбоподателя /Имот с идентификатор 063037 след неговото образуване не е променял своите граници и в частност тази с имот 063031 / 69417.63.31 в КК, собственост на жалбоподателя./При сравняване графиките на двете приложения – 1 и 2 се установява факта, че имот 063031 / 69417.63.31 в КК / е образуван чрез обединяване на имоти 063010, 063011, 063012, 063013, 063014 и 063015 / 10, 11, 12, 13, 14 и 15 на приложение 2 /Имот 69417.63.31 по данни от КР е с площ 4570 кв.м, а сумата от площите на шестте изброени имота е 4571 кв.м., което потвърждава още веднъж факта, че границата между имоти 063037 и 063031 не е променяна нито в КВС, нито в КК на землището.В използваните цифрови извадки от КВС и КК няма регистрирани данни за констатирани грешки в границите на тези имоти при изработването на двата плана.

При посещението на процесните имоти е установено, че на изток имот с идентификатор 69417.63.31 в КК / 063031 по КВС / граничи с дере, чиито граници са заснети.На приложение 1, местоположението на заснетите граници на дерето са показани с кафяви линии и условен знак за откос.На чертежа се вижда, че дерето попада както в имот 69417.63.37, така и в имот 69417.63.36 /частна собственост/ с по-голямата си част.Очевидно тази част от дерето не е отразена нито в КВС, нито в КК и за нея няма регистриран кадастрален идентификатор, което по смисъла на Пар.1, т.9 от ДР на ЗКИР е явна фактическа грешка.

В съдебно заседание вещото лице поддържа така изготвеното от него заключение, като допълва, че преди жалбоподателя да придобие имота, същият е бил земя по чл.19.В приложение № 2, имотът, посочен като завършващ на „9“ е бил земя по чл.19, тоест с неустановен собственик, никой не я е познал, след което от него се образуват два имота на приложение 1 в случая: имот, завършващ на „37“ и имот, завършващ на „36“, като към настоящия момент в кадастралната карта имот, завършващ на „37“ на приложение 1 продължава да бъде земя по чл. 19, с начин на ползване – пасище. Имот „36“ е вече собственост на жалбоподателя, като границата е посочена на приложеното с черна линия и това е по официално придобита извадка от кадастралната карта, влязла в сила, на землището на Стоките.Вещото лице прави също така уточнението, че в заключението е допуснал техническа грешка, като правилното е, че имот, завършващ на „37“ е земя по чл.19, а имот завършващ на „36“ е частна собственост, придобита от жалбоподателя.Каменният зид няма продължение нито в едната, нито в другата посока, но в частта на имотната граница личат следи от стара граница, но са почти затрупани, само там има останки и те съвпадат с имотната границата, и са в продължение на няколко метра, не повече от 2 метра.А от другата страна на брега няма следи от стар зид.Дерето попада и в имот „36“ и в имот „37“.

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

Препис от обжалваното наказателно постановление е връчен на жалбоподателя на

14.03.2022 г. От товарителницата на куриерската фирма и електронното изявление се установява, че жалбата е подадена на 21.03.2022 г., тоест в законноустановения срок, поради което същата е допустима и следва да се разгледа по същество.

НП е издадено от компетентен орган, оправомощен за това по силата на чл.130, ал.4 от ЗБР и упълномощено със Заповед № РД-681/30.06.2021 г. на министъра на околната среда и водите, предвид заемащото от него длъжностно качество. АУАН е съставен от лице, което е оправомощено за това със Заповед № РД-688/30.06.2021 г. на министъра на околната среда и водите, предвид заемащото от него длъжностно качество.

АУАН и издаденото в следствие въз основа на него НП, са за извършено нарушение на разпоредбите на чл.128б, ал.1 във вр. с чл.31, ал.14 от ЗБР. Съгласно разпоредбата на чл.128б, ал.1 от ЗБР: „За нарушение на чл.31, ал.14 физическите лица се наказват с глоба от 500 до 10 000 лв., а на юридическите лица и едноличните търговци се налага имуществена санкция от 1000 до 20 000 лв.”. Текстът на чл.31, ал.14 от ЗБР гласи: „В случаите по ал.7 и ал.12, т.1 условията, изискванията и мерките в решението на компетентния орган са задължителни за възложителя на инвестиционното предложение, плана, проекта или програмата и за съответните компетентни органи по тяхното одобряване съгласно други закони.”. Съгласно чл.31, ал.12, т.1 от ЗБР: „С решението по ал.11 съответният компетентен орган: съгласува плана, програмата, проекта или инвестиционното предложение по ал.5, като определя конкретни условия, изисквания и мерки за опазване на защитената зона при осъществяване на плана, програмата, проекта или инвестиционното предложение”.

Административно-наказващият орган на осн. чл.128б, ал.1 от ЗБР е наложил на жалбоподателя Д. КР. К. глоба в размер на 800.00 лева.

Жалбоподателят, редовно призован, се явява лично в съдебно заседание. Явява се и негов процесуален представител, който поддържа жалбата и искането за отмяна на обжалваното НП. В жалбата и в съдебно заседание се твърди, че НП е неправилно, незаконосъобразно и издадено при нарушение на материалния и процесуалния закон.

Съдът не констатира наличието на съществени процесуални нарушения в процедурата по издаването на АУАН и НП, които да опорочават самото НП и да доведат неговата отмяна. Не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до накърняване на правото на защита на жалбоподателя. Вмененото във вина на жалбоподателя нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава. АУАН и НП, както вече бе отбелязано по-горе, са издадени от оправомощени за това длъжностни лица, в рамките на определената им компетентност и са били надлежно предявени и връчени на жалбоподателя. Наказателното постановление е било издадено в шестмесечния преклузивен срок като същото е съобразено с нормата на чл.57 от ЗАНН. То съдържа всички минимално изискуеми, по силата на чл.57 от ЗАНН, реквизити. Административно-наказателното производство е започнало с редовно съставен акт, съдържащ също всички минимално изискуеми по смисъла на чл.42 от ЗАНН реквизити. Същият е предявен и връчен на жалбоподателя.

В жалбата жалбоподателят, а в съдебно заседание процесуалният му представител, изтъкват на първо място довода, че жалбоподателят не е осъществил нито от обективна, нито от субективна страна, вмененото му нарушение, като се оспорва изложената в НП фактическа обстановка. Излагат се доводи, че каменния зид е старо съоръжение и търпимо като вид строеж от гледна точка на ЗУТ. Съществувал зид от камък, но той не се намирал в имот, собственост на община Севлиево, а в имот, собственост на жалбоподателя. Същевременно действията, които той бил извършил се изразявали в това, че само го е почистил и заздравил, не не и да е изграждал такъв.

Съдът не споделя така изложените доводи. Безспорно от показанията на свидетелите М.И.А., К.Н. К. и М.А.Ф., се установява, че на определени места по брега на въпросното дере, преди много години е бил изграден каменен зид, който укрепвал брега от свличане. Това обстоятелство се установява и от заключението на вещото лице по назначената съдебно-техническа експертиза. Безспорно е и това, че в близост до каменния зид, констатиран по време на извършената проверка от контролните органи, също има остатък от такъв зид, който обаче според вещото лице не е свързан със зида, за който се твърди, че е изграден от жалб.К.. Безспорно е обаче и това, че по време на извършената от контролните органи проверка на място, на 17.09.2021 г. е констатирано, че процесният зид се изгражда от работници, наети от жалб.К.. Това обстоятелство е отразено в изготвения Констативен протокол № БР-СС-14/17.09.2021 г., който е подписан от проверяващите, а и от

жалб.К..По време на проверката са били изготвени фотоснимки, представляващи неразделна част от протокола, от част от които по безспорен и несъмнен начин се установяват строителните дейности по изграждането на зида , присъствието на работници и наличието на съоръжения, свързани с осъществяването на тези дейности.В този смисъл не може да се приеме за достоверно твърдението на жалб.К. и процесуалният му представител, че само е бил почистен съществуващ вече зид, както и, че същият само бил заздравен.По време на проверката, пред проверяващите, жалб.К. също така споделил, че въпросният зид се изгражда с цел обособяване на площадка за монтиране на модулна пречиствателна станция.Наведените в последствие доводи, че това било само словесно изразено намерение, не опровергава обстоятелството, че такъв зид по време на проверката се е изграждал.Следва също така да се има предвид, че констатациите на длъжностните лица от РИОСВ се потвърждават и при направена последваща проверка от страна на служители на БД „Дунавски район“, отразени в писмо, изпратено както до Община Севлиево, така и до директора на РИОСВ – В.Търново.От отразеното в това писмо, но най-вече от заключението на вещото лице по назначената съдебно-техническа експертиза по безспорен и несъмнен начин се установява, че по-голямата част от въпросният зид е изградена в имот с идентификатор 69417.63.37, стопанисван от община Севлиево като имот по чл.19 от ЗСПЗЗ, а по-малка част от него е изградена в имот с идентификатор 69417.63.31 / стар номер 063031 /, собственост на жалб.К..Безспорно е също така, че с Решение № ВТ-17-ОС/2020 г. на директора на РИОСВ В.Търново за преценяване на вероятната степен на въздействие върху защитени зони, е съгласувано инвестиционно предложение / ИП / „Къща за гости с барбекю – основно и допълващо застрояване в ПИ № 063031, в землището на с.Стоките, общ.Севлиево“ с възложител Д. КР. К..За същият имот е проведена процедура за преценяване на вероятната степен на въздействие върху защитени зони, приключила с Решение № 06/С-ОС/2011 г. на директора на РИОСВ за съгласуване на ИП „Изграждане на къща за гости, басейн и барбекю“.Горното ИП, с което се предвижда изграждане на втора къща за гости, обособяване на летен бар с барбекю и обслужващи постройки се явява разширение на съгласуваното през 2011 г.Посочените административни процедури са проведени, тъй като ПИ № 063031 в землището на с.Стоките попада в границите на защитена зона BG0001493 „Централен Балкан – буфер“ за опазване на природните местообитания и дивата флора и фауна, обявена със Заповед № РД-272/31.03.2021 г. на министъра на околната среда и водите /ДВ,бр.46/01.06.2021 г./С придружително писмо с изх. № 1527/7/ от 24.08.2020 г. е получено Решение № ВТ-17-ОС/2020 г., като в него е посочено, че „При констатиране на неизпълнение на условията, изискванията и мерките, посочени в него, виновните лица носят административно-наказателна отговорност по чл.128б от ЗБР“.Решение № ВТ-17-ОС/2020 г. е публикувано на сайта на РИОСВ – В.Търново на 24.08.2020 г., не е оспорвано и е влязло в законна сила на 08.09.2020 г.Не се спори, че в Решение № ВТ-17-ОС/2020 г. са поставени четири условия, касаещи реализацията на инвестиционното предложение и експлоатацията на предвидените обекти.В т.3 от цитираното по-горе решение е поставено условие, което гласи: „Да не се допуска, разрешава и извършва премахване на растителност и поставяне на преместваеми съоръжения, постройки и други архитектурни елементи извън границите на имота, предмет на ИП, с цел предотвратяване на негативни въздействия върху изброените в мотивите местообитания и видове“.Както вече бе посочено по-горе имота, предмет на ИП и собственост на жалб.К. е с № 063031.От друга страна ПИ номер 063037 /стар номер 063009/ в землището на с.Стоките, в който е установено изграждането на стена от зидан камък, попада в границите на защитена зона BG0001493 „Централен Балкан – буфер“ за опазване на природните местообитания и дивата флора и фауна, обявена със Заповед № РД-272/31.03.2021 г. на министъра на околната среда и водите /ДВ,бр.46/01.06.2021 г./В този смисъл съдът напълно споделя изложеното в писмените бележки на процесуалния представител на ответната страна, както и направените в ИП изводи от страна на административно-наказващият орган, поради което намира за ненужно да ги преповтаря в съдебното си решение.Или с други думи, съдът намира, че с изграждането на каменен зид извън границите на ПИ № 063031, предмет на ИП и в ПИ номер 063037, жалб.К. е нарушил условие № 3 от Решение № ВТ-17-ОС/2020 г.

При така изложеното, съдът намира за безспорно установено, че жалбоподателят Д. КР. К. е осъществил състава на вмененото му нарушение по чл.128б, ал.1 във вр. с чл.31, ал.14 от ЗБР.

Алтернативно, в жалбата и в съдебно заседание, към съда се отправя молба да приеме, че в случая е налице маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН.

Съдът намира, че в случая не може да бъде споделено това становище. Административно-наказващият орган при квалифициране на нарушението е обсъдил и възможността за приложение разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, като правилно е преценил, че липсват основания за нейното прилагане, доколкото нарушението не може да бъде квалифицирано като "маловажен случай" по смисъла на посочената разпоредба. Мотивите, изложени от АНО в НП изцяло се споделят от настоящият съдебен състав, поради което същият намира за ненужно да ги преповтаря.

При така установеното от фактическа страна законосъобразно и обосновано АНО е приел, че жалбоподателят е осъществил състава на административно нарушение по чл. 128б, ал. 1 във вр. с чл. 31, ал. 14 от ЗБР и правилно и законосъобразно му е наложил административно наказание на основание чл. 128б, ал. 1 от ЗБР.

В съдебно заседание, алтернативно към съда, се отправя искане да намали размера на наложената глоба до размера на предвидения в закона минимум. По преценка на съда, наложената от АНО глоба не е съобразена с разпоредбите на чл. 27 от ЗАНН и е определена в завишен размер. По делото няма данни за други тежки, извършени от жалбоподателя нарушения на ЗБР. В случая АНО не е изложил каквито и да било мотиви за налагане на санкция в завишен размер. Настоящият съдебен състав намира, че извършеното нарушение не се отличава с по-висока степен на обществена опасност в сравнение с други подобни случаи. Нарушението се явява първо за жалбоподателя и няма данни до момента на същия да са налагани санкции за други подобни нарушения. Ето защо, съдът намира, че наказателното постановление следва да се измени, като се намали размерът на наложената санкция от 800.00 лева на 500.00 лева, а в останалата част - да бъде потвърдено.

Предвид субсидиарното приложение на НПК, съгласно чл. 84 от ЗАНН и Тълкувателно решение № 3 от 08.04.1985г. по н.д. № 98/84г. ОСНК на ВС, което съгласно чл. 1, ал. 2 от ЗСВ е задължително за органите на съдебната власт, разпоредбите на чл. 187-190 НПК, регламентиращи въпроса за разноските, следва да намерят приложение и в административно-наказателното производство. Съгласно цитираното решение, производството по обжалване на административно-наказателни постановления е особен вид наказателно производство, като за разноските по това производство, важат правилата относно делата за престъпления от общ характер, защото с престъпленията и с административните нарушения се засягат определени обществени, а не лични отношения. Освен това, както при наказателните дела от общ характер, така и при административно-наказателните дела, преследването и доказването се осъществяват от държавните органи. Следователно, ако наказателното постановление бъде потвърдено или изменено, разноските се възлагат на нарушителя, защото с виновното си поведение е станал причина те да бъдат направени, а при отменяване на НП разноските остават за сметка на държавата, защото жалбоподателят не е извършил нарушението и не е станал причина да се направят разноски. В този смисъл, разноските направени от бюджета на съда за възнаграждение на вещото лице по изготвената съдебно-техническа експертиза в размер на 380.00 лева, следва да бъдат възложени на жалбоподателя тъй като НП е потвърдено като

правилно и законосъобразно. Съгласно разпоредбата на чл.190, ал.2 от НПК следва служебно да се издаде и изпълнителен лист от съда за събиране на присъдената парична сума като нарушителят следва да се осъди да заплати и сумата от 5.00 лева, представляваща държавна такса за издаването на изпълнителен лист.

Предвид изхода на делото и съразмерно на изменената част на глобата в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 113,00 лева. От своя страна жалбоподателят дължи на наказващия орган разноски за юрисконсултско възнаграждение съразмерно на намалената част на санкцията, което съдът определя в размер на 94,00 лева.

Водим от гореизложеното и на осн. чл.63, ал.1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 05 от 08.02.2022 год. на Директора на РИОСВ гр.Велико Търново, с което на Д. КР. К. от гр.Севлиево, ж.к.”***, ЕГН *****, за извършено нарушение по чл.128б, ал.1 във вр. с чл.31, ал.14 от ЗБР и на осн. чл.128б, ал.1 от ЗБР е наложена глоба в размер на 800.00 / осемстотин / лева, като вместо него:

ПОСТАНОВИ: НАЛАГА на Д. КР. К. от гр.Севлиево, ж.к.”***, ЕГН *****, за извършено нарушение по чл.128б, ал.1 във вр. с чл.31, ал.14 от ЗБР и на осн. чл.128б, ал.1 от ЗБР, глоба в размер от 500.00 /петстотин/ лева.

ОСЪЖДА Д. КР. К. от гр.Севлиево, ж.к.”***, ЕГН *****, да заплати на РИОСВ В.Търново, сумата от 94.00 /деветдесет и четири / лв., съставляваща направени по настоящото дело разноски за юрисконсулско възнаграждение.

ОСЪЖДА РИОСВ Велико Търново, да заплати на Д. КР. К. от гр.Севлиево, ж.к.”***, ЕГН *****, сумата от 113.00 /сто и тринадесет/ лева, съставляваща направени по настоящото дело разноски за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА Д. КР. К. от гр.Севлиево, ж.к.”***, ЕГН *****, да заплати в полза на държавата и по сметка на Районен съд – Севлиево, направените по делото разноски в размер на 380.00 /триста и осемдесет/ лева, както и 5.00 / пет / лева на осн. чл.11 от тарифата за ДТ, които се събират по ГПК за служебно издаване на изпълнителен лист.

ДА СЕ ИЗДАДЕ изпълнителен лист след влизане на решението в законна сила.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд гр.Габрово в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Севлиево: _____